

چيروكى ولسوالۍ كې وهرگيراني

چيروكى . سه مەدى بەهرهنگى
وهرگيراني : گوشاد حەمە سه عېد

- 1 -

بۆي دەھىناپەوہ . کاتیکیش که کچی پاشا له ملیونان نه سبابی یاری کردن بیزارده بوو هه وهسی یاری په لیکانی، ی ده کرد . دارو په لیکى پاشا له زیرو زیو بوو . هه ر جارى په که م که هه وهسی چووہ سه ر یاری په لیکانی پاشا هه مووزیرینگه ره کانی شاری کوکرده وهو فرمانی دا تا سه عاتیکی دیکه دهینی دارو په لیکى له زیرو زیو بو که هه کی دروست بگری . نه م دارو په لیکه له سه د هه زار تومانی زیاتر تیچوو . زورینگریکیشی له سه ر به کوشتن چوو . طه به رنه وهی ووتبوی که کاری هه په و

روژیک له پوژان پاشایه که هه بوو کچینکی شهش حوت سالانی هه بوو . نه م کچه که نیزه و کاره که ریکی زوری هه بوو ، نوکه ریکی تویک له خوی که وره تریشی هه بوو ناوی «قوچ عه لی» بوو .

نه که ر ده سمالی کچه که له وهختی نانخواردندا بکه وتبایه سه ر نه رز قوچ عه لی دهیدایه وه دهستی ، نه که ر توپه که ی له وهختی یاری کردندا دوورکه وتبایه وه قوچ عه لی

تخوانی بیت و بو کچه تازه له دایک سووه که ی خوی گوارهی سروست ده کرد .

هر کاتیک که کچی پاشا ناره زوی په لیک بازی ده کرد -
قوچ علی توژیک له ولای نه ووه راده ووستاو چاوه پروان ده بوو
کچی پاشا پارچه زیوه کورته که (په عنی په لیکه که ی) له سر
زوی داده ناو به پارچه تخته زیرینه که ش واته داره که
سهری نه وی تری دده او فری ی دده دایه ناسمان ، قوچ علی
نیشی نه و بوو به دوایدا رابکاو بیپینیته وه له به رده می کچی
پاشای دانی کچه به توندی لی دده دایه وه بو دوورتی
فری دده قوچ علی دیسان ده پویشته وه ده بیپینایه وه له لای
کچه که ی داده ناوه ، کچه وه ختیک ماندوو ده بوو قوچ علی
نمچوو به رده ست و کاره که ره کانی ناگادار ده کرده وه ده هاتن
کچه یان له سر تخت به نر مه پویشن به ره و کوشک و
ت لاره که ی برده وه . وه ره ها قوچ علی ده جوو پاسه وانی
خه زینه ی تاییه تی نه سبابه کانی یاری کچه ی ناگادار ده کرده وه
تکو بیت دارو په لیکه زیرینه که ی بیاته وه له شوینی خوی له لای
نر ملیونان نه سبابی پارینه ی دیکه دایپینته وه ، پاشان قوچ
علی ده جوو کن پاسه وانی خه زینه ی جله کانی کچی پاشا تاکو
به رگی تاییه تی نانخواردن بو کچه بیات و جل و به رگه
تاییه تی په کانی یاری په لیکانی بیاته وه له شوینی خوی
دایپینته وه . له دواپی دا قوچ علی ده جوو چیشیت لینه ری
تاییه تی کچی پاشای ناگادار ده کرد تاکو خواردن پاش یاری
په لیکانی ی بو بیات . کچی پاشا له دواپی هر یاری په ک خوراک
تاییه تی ده خوارد . قوچ علی هه موو دم به دواپی نه م جووه
گرانه وه بوو ، وه ختیک کچه که دهنووست نه و ده بواپه له پشت
دمرگا بلووستاپه تاکو که نپزه و کاره که رو نوکه ره کان بزنان
مخلم، نووستوو هیچ نه لین و نه برسن .

کچی پاشا هر فرمانیکی هه بواپه قوچ علی به تاسه وه
به دواپی دا ده پویشته و کاره کانی نه وها چاک نه انجام دده که
کچی پاشا هر گیز دهستی به پوی نه ودا بلندنه کرد بوو
قوچ علی عاشقی کچی پاشا بوو بی غل و غل و غل خوشی
دهویست ، به بیر خوشی هیچ عیب و شوره بیبه که له نیشه که ی
دلنه بوو هر له بهر نه ووش پوژیکیان بازی دلی خوی بو کچی
پاشا درکاند . نه و پوژه کچی پاشا له باغچه دا په پوله ی

ده گرت ، قوچ علیش له ژیر داریک راوه ستابوو ته ماشای
نه وه ی ده کرد کاتیکیش په پوله یه که ده جووه سر دره ختیک
ده نیشته وه ده بواپه قوچ علی بجینه سر دره خته که و
هه لی فرینی .

چاریک کچه په پوله یه کی گه وره ی دیت بانگی قوچ علی
کرد ووتی : قوچ علی وهره تو نه میان بگره من لی
ده ترسیم .

قوچ علی به خیرایی پای کرد په پوله که ی گرت و خستیه
ناو زه میله توژینه که وه ، کاتیک سهری بلند کرد دیتی کچه
روبه پوی راوه ستاوه به سافو سناده می بی یوت :
شاهزاده خانم ، من دلاری تومه نکات لی ده که م کاتیک که
هه ردووکان گه وره بوین بیپته ژنی من . به لام هیشتا
له قسه که ی نه بیوه که کچی پاشا زله یه کی له بن گوی ی داو
قیژاندی : نوکه ری بی ری و چی ، توچ هه قی نه ووت هه یه
عاشقی من بیت ؟ مه گه ره بیرت جووه من شاهزاده خانم و توش
نوکه ری منی ، توکه لکی ده رگه وانی سه که که ی منیشته نی به .
تو له سه که له به رچاوم ون به .. بوو به کاره که ره کانم بلی بین
بمبه نه وه توش به دهرنن ئیدی نامه وی چاوه پیسه کانت من
بیپینی .

قوچ علی پویشته و کاره که ره کانی ناگادار کرد .
کاره که ره کان به تخته مو هاتن دیتیان کچی پاشا بیهوش
که و توه ، پژانه سهر سهری قوچ علی کورده چیت له کچی پاشا
کرد ووه ؟ قوچ علی وتی : من هیچم لی نه کرد ووه خوی توپه بوو
لی دامو بیهوش بوو ، به کی و به کی سویند ده خوم به لام کن
باوه ری ده کرد گولاوو شه ربه تیان هینا کچه یان هیناوه
سهره خو له سر ته ختیان داناو بردیانه وه کوشک و باله خانه ی
خوی کچی پاشا فرمانی دا ووتی : به باوکم بلین گوی نه م
نوکه ره بی نه مه که چه په له بگریت وه که سه گ لیره دهری بکا .
نامه وی چاوه پیسه کانی من بیپینی .

پاشا هه ره مان ده وه فرمانی ده رگره ، له راستیشدا
قوچ علی یان وه که سه گ به دهرنا . کچی پاشا چهند پوژیک
نه خوش بوو ، هه ر پوژه ی چهند هه کیمیک به سهر سهریه وه
نیشکیان ده گرت .

له دواپی دا خوی وتی که ئیدی زور چاک سووه و
هه کیمه کانی ئیزندا .

سالان تیده په پښو کچی پاشا پوژ له دواى پوژ سال له دواى سال زیاتر خو په رست ده بو ، که سی به سه گیش دانه دنا . نه و کاته ی ته مهنی که پشته چه فده هه ژده سالان ، فرمانی دا که که س مانی نه وه ی نی به سه یری بکاو له شی پاک و بیگه ردی به ته ماشای پیس بکا . نه که ر که سیک له کاره که رو نو که ره کانی به سه هو سه یری نه وی کرد باشه قو شولاقی ده خوارد ، نه که ر ورته شی لیوه ده هات به زیندووتی فری یان ده دایه به رده می گورگه برسیه کان که کچی پاشا بو راپوردنی خو ی له ناو باخچه که رای گرتیون . هر له به ر خاتری نه و کارانه ش پاشا که که ی زور خوش ده ویست . هه میشه به که که ی ده ووت : تو لاسایی خودی من ده که یه وه ، تو م خوش ده وی .

کچی پاشا وای لی هاتبو هه میشه به ته نیا له ناو باغچه دا پیاسه ی ده کردو قسه ی له گه ل که س نه ده کردو ده ویوت : که س شیاری قسه کردنی نی به له گه ل مندا . دوو چه وزی که وره شیان له ناو هراستی چیمه نه که دا دروست کردبو ، هه موو دم یه کیکیان پری شیرى تازه بو نه وی دیکه شیان پر گولاو عه تری گولی سوورو یاسه مین بو . دوو که نیزه ی لاوی ناسکیش نیشیان نه وه بو له کاتی خو ی دا سه ریان له به رخویان بنین و تا پوخی چه وزه که بین و که له ناو چه وزی شیره که ده ربینن و بچپته ناو چه وزی گولاو که و بیته ده ره وه خو ی له په شته مال بهیچی .

کاره که ره کان مانی نه وه یان نه بوو ده ست له له شی بدن هه تا نه که ر سه ری په نجه ی که سیک به پیست یان موی نه و بکه وتایه ، هر نه و پوژه ده درا ده ستی چه لاده کان تا کو ده ستی یان په نجه ی بپرته وه . کچی پاشا نه وه نده خه لکه که ی له خو ی دوره کرده وه تا کو ته نیا ده مایه وه نه یده زانی چون کات به سه ربیات له په پوله گرتن و گول چنین و خوشوشتن له ناو شیرو گولاو نه سبابی یاری و خواردن و خواردنه وه و سه یرکردنی گورگانیش تیر ده بو . ناچار ده بوو زور به ی کاته کانی ده نووست هه میشه خه ونی به قووج عه لیشه وه ده بینى . قووج عه لی ده هات له گه ل کچی پاشا یاری بکا که چه یه که مجار دلخوش ده بوو ، له نا کاو به بیبری ده هات وه که کچی پاشایه وزوری جیاوازی له گه ل خه لکی دی دا هه یه .

نه و کاته ی که به بیبری ده هات وه کچی پاشایه قووج عه لی له خو ی دوره کرده وه به لام قووج عه لی نه ده رویشته ده ویوست ده ستی نه و بگریت ، که چه زوری ده کرد تا ده ستی بدزیته وه به لام له دواى دا خو ی ده دایه ده ست و قووج عه لی ده یوانی ده ستی بگری و پیکه وه ده ستیان ده کرد به یاری کردن و هه لپه پښو و په پوله گرتن . قووج عه لی له که رمه ی یاری کردندا ده ویوت : شازاده خانم ، من عاشقی تو مه توخوا نکات لیده که م نه که ر که وره بوین ده بی شو به من بکه ی . لیره وه دیسان کچی پاشا ده هات وه یادی که نه و کچی پاشایه وزله ی له قووج عه لی ده داو به سه ری دا ده یقیزاند . قووج عه لی به ده ستی چه لاده کان ده سپاردو له نا کاو له دهنکی هات و هاواری خو ی راپه ری ...

هه میشه نه م خه وه ی ده دیت نه یده توانی خه و به وه لاش یاریه کی دیکه وه بینى ، تازه به هه مان سه روسیمای ته مهنی نه و کاتی خه ونی به قووج (عه لی) یه وه ده بینى اکی پاشا داخوازگه ریشی هه بوو ، چه ندان شازاده له ممله که تی دوره وه بو خواز بینى هاتبوون به لام بی نه وه ی بیان بینى ره تی کردبوونه وه ده ویوت : من جگه له خوم که سی ترم خوش ناوی .

پوژیک کچی پاشا له ناو چه وزه که دا خو ی ده شوشته . کوژریک هات و له سه ر لقی دار هه ناریک له پوخی چه وزه که نیشته وه ووتی : نه ی کیژی جوان و ناسکوله ، تو چ له شو لاریکی قه شه نگت هه یه ! من عاشق تو بوومه . نکات لی ده که م له ناو شیر وه ره ده ره وه تا کو تیر ته ماشات بکه م . کچی پاشا ووتی : نه ی په له وه ری پیس ، بیت ده لیم لیره بری من شازاده خانم . که س مانی نه وه ی نی به ته ماشام بکات ، که س شیاری نه وه نی به قسه م له گه ل بکا . کوژره که زه رده خه نه یه کی گرت و ووتی : که چوله ی جوان ، من ده زانم ده میکه تو هاوده میکت نی به ...

کچی پاشا له بیبری چوره وه وه که که چه پاشایه و له نا کاو نه رم بوو وتی : کوژری قسه خوش نکات لیده که م سه یری من مه که باش نی به . کوژر وتی : کیژوله ی نیسک سووک به ده ست خوم نی به ناتوانم سه یرت نه که م ، خوشم ده وییت . که چه که

تی : کوتری قسه خوش من ناتوانم دلداری له گه ل کوتره یه ک
 هم ، نه گه ر عاشقیکی راست و دروستی له پیستیت
 ره دهره وه تا کو منیش ته ماشات بگم . کوتر وتی : من دلم
 زهوکه نی به تا کو حزی لیکه ی . کچه وتی : هو
 وتروکه ی قسه شیرین هرچییه ک ده خوازی بخوازه
 تده می . کوتر وتی : هو کیژوله ی جوان خهوت بده من .
 هوله که وتی : هو کوتری قسه خوش خهوی من چ ده وای
 ردی تو ددها ؟ کوتر وتی : کچه نه شمیله که ، له پاشان
 بیینی خهوی تو چون دادم ددها . کچه وتی : نه ی کوتری
 سه شیرین خهوی من بو تو .

له وکاته دا چرپه ی بی ی کاره که ره کانی کچه که بیسترا
 ، شته مال به دست سه ریان له بهر خو یان نابوو ددهاتن .
 وتی : نای کچه ناسکوله که خهوت بووه می
 ن . کاره که ره کانت نه وادین ، نه وادین من رویشتم له دوا بی
 یمه وه . من ناوم نای « کیژخان » . جوان نی به کچیکی وه ک تو
 بوان بی ناوی بی .

کچی پاشا له نا کاو به بییری هاته وه که کچی پاشایه و
 میژان دی . خه یوانی چه پهل ، تو چ هه قینک هه یه قسه م له گه ل
 که ی ؟ خه وه که م بده وه دهنه دل و قور قوراگت له گه رده نته وه
 . هرده هینم ، تو مانی نه وهت نی به به م دهنو که پیسه ت ناو له من
 بنیت . به لام کوتره که ده می ک بوو له سه ر دار هه ناره که
 له لفری بوو .

کچی پاشا هه ر له خو پرا توپه دهبوو جه لاده کانی بو
 کومه ک دا واده کرد .

- 4 -

چهند هه فته بوو کچی پاشا ده هه یه کیش نه نووستبوو
 له راستیدا خه وه نه دهبوو جه او ه کانی . یه که م جار بی خهوی
 وای لی کرد بوو هه موویان وایان ده زانی شیت بووه وه ک سه کی
 هه ر له ژوو ره که ی دا ده هات و ده چوو ، به دهره دیوار
 هه لده شاخی و جوینی به هه موان ددها . ری ی که سی نه ددها
 به چینه لای تا وه کو باوکیشی نه خه کیمه کانیش . پوژوشه وان
 تا کو ته نیابوو . له نه نجامدا کهوت . نه وساکه ش خه وه ر
 نه ددهاته چاوی به لام نه قسه ی ده کردو نه ده جولایه وه .
 وای لی هات یه ک له دوا ی یه ک خه کیمه کان له سه ر سه ری بین

بن ، هیچ خه کیمیک نه یوانی خه وه کچه بخا . پاشا فرمانیدا
 بوو که س مانی نی به دست له له شی بدات نه مه ش بووه هو ی
 نه وه ی خه کیمه کان نه یانده توانی بزانت دهردی کچه چی به .
 پوژیکیان خه کیمیک پییری غه ریبه هات و وتی : من به بی
 نه وه ی دست بگه یه نه له شی نه خوشه که ده توانم چاکی
 بگه مه وه دهرمانه که شی بلیم ، نه گه ر نه متوانی له سه رم بدهن .
 پاشا فرمانی دا بییه نه لای کچه که ، خه کیمی پییر
 ماوه یه کی دریز له ته نیش کچه دانیش و ته ماشای کرد
 له دوا بی دا وتی : چاره کردنی ته نیا « نه فسانه ی
 خوشه ویستی یه » . ده بی یه کیک له پشت سه ری « نه فسانه ی
 خوشه ویستی ، بو بگیریته وه تا کو چاک بیته وه و بتوانی
 بنوی .

پاشا ده ستوری دا جارچییه کان له چوار گوشه ی شار
 جارپاندا که وا هه ر که سیک نه فسانه ی خوشه ویستی ده زانی
 بیتن بو کچی پاشا بگیریته وه هه تا پاشا له مالی دنیا ی
 بی منته کا . زور که س له بهر ته ماحی دنیا هاتن ده یان ووت
 « نیمه نه فسانه ی خوشه ویستی ده زانین ، به لام که ده گه یشتنه
 پشت په رده ی ژووری کیژه که ناچاره بوون دروی بو بکن
 هه لبه ته نه مه ش کاری له کچی پاشا نه کردو پاشا هه مووی دانه
 ده ست جه لاده کان . نیدی که س نه یویرا به چینه پیش . چهند
 پوژیک رابورد دیسان خه کیمی غه ریبه و پییر په ییدا بووه به پاشای
 وت : نه مه چ شاریکه که س « نه فسانه ی خوشه ویستی ،
 نازانی ؟ له فلانکه چیا شوانیکی لاو ده ژی ، نه و « نه فسانه ی
 خوشه ویستی ، چاک ده زانی . بیرون نه و بینن به لام پاشا نه وه
 بزانه نه گه ر خوت به دوا ی دانه چی هه رگیز له چیا نایه ته
 خواره وه . خه کیم هه ستا رویشتم . پاشا له گه ل چهند نه فهری
 دی سواری نه سپ بووو که و ته ری رویشتم تا که یشتنه بن
 چیا که شوانه ی لاویان بانگ کرد ، شوانه له سه ر چیا وه وتی :
 نیوه کینه ؟ چ کاریکتان پیمه ؟

پاشا وتی : من پاشامه مه گه ر نه تبیستوه کچه که م نه خوش
 که و توه ؟ ده مه وی بو لای نه و بی ی .. پاشا له بییری
 چوو بوو خه کیمه که چی وتبوو . شوانه به بییری هینایه وه :
 « نه فسانه ی خوشه ویستی ، یت ده وی ؟

پاشا وتی : به لی نه وه م ده وی . خه کیمیک پیرو غه ریبه
 وتی : تو نه فسانه ی خوشه ویستی چاک به له دی . شوانه ی

لاوه ووتی : به ئی شاره زاییم ئی هیه .

پاشا وتی : نه گه کچه که م چاک بکه یته وه هه رچه ندیک زینو زیوو سامان بخواری دهنده می .

شوانه که که له چیا دهاته خواره وه ووتی : نه گه ناوی مالی دنیا بهینی نایم . نه فسانه ی خوشه ویستی ، ته نیا بو خوشه ویستی ده گیرد ریته وه . ئیدی پاشا هیچی نه ووت ده ویستی نه و شوانه فزولیه بداته ده ست جه لاده کان به لام هیچی نه ووت .

شوانه که خوی هه لدا سه ر زینی نه سهی پاشاو که وته ری . کاتی که گه یشتنه کوشک شوانه یان له پشت په رده یه ک داناو ووتیان : لیروه نه فسانه ی خوشه ویستی بو ی بگریه وه نابی چاوی به پوی کچی پاشا بکه وی .

شوانی لاو ووتی : نه فسانه ی خوشه ویستیش شتیکی نی به که هه ر که سینک بتوانی ، نه گه ر جگه له من و کچه که که سی دی له م دورو به رانه بی نه فسانه که به تال ده بی و هیچ کاریکی نابی . هه مووتان دور که ونه وه .

پاشا ناچار فرمانی دا کوشکی کچه یان به جیهیشت . کچه و شوانه به ته نیا له ناو کوشکه که مانه وه نه وساکه شوانه په رده که ی لاداو چوو نه ناو ژورده که وه ، کچه به نارامیه وه دریزبوو بی نه وه ی بایه خ به که سینک یان شتیکی بدا . شوانه له کن ده رگا دانیشته و خوش خوش ووتی : نه ی کچی نه شمیله ، نه ی «کیژخان» ده مه وی نه فسانه ی خوشه ویستیت ، بو بگریه وه گویم ئی ده گری ؟ نه و کاته ی کچه ده نگیکی ناشنایی بیست ملی سوراندوو چاوی له شوانه ی لاو بری و وتی : به ئی گووی ده گرم بلی . شوانه دهستی کرد به گیرانه وه ی نه فسانه ی خوشه ویستی و وتی : «ریوژیک له پوزان پاشایه ک هه بوو کچیکی شه ش حه وت سالانه ی هه بوو ، نه م کچه که نیزه وه کاره که ریکی زوری هه بوو ، نو که ریکیشی هه بوو توژیک له خوی گه وره تر بوو ناوی قووچ عه لی بوو . نه گه ره ختی نانخواردن ده سمالی کچه که بکه وتبایه خواره وه قووچ عه لی ده یدایه وه دهستی ، کاتی یاری توپ توپین نه گه ر توپه که دور بکه وتبایه وه قووچ عه لی بو ی ده هینایه وه ، کاتی کچه که هه وه سی یاری په لیکانی ی ده کرد دارو په لیکنی نه و له زینو زیوو بوو . کاتیکی که کچه که ده نووست نیشی قووچ عه لی نه وه بوو له پشت ده رگاوه بخه وی تا کاره که رو

به رده ست و نو که ره کانی بزانه خانم نووستوو وه هیچ نه لین و نه پرسن . کچی پاشا هه ر فرمانیکی هه بوایه قووچ عه لی به تاسه وه له دواییدا ده پویشته و نیسه کانی نه وها باش بو نه انجام ده دا که هه رگیز کچی پاشا دهستی له پوی نه و بلند نه کرد بوو . قووچ عه لی دلی به کچی پاشادا چوبوو ، سافو ساده خوشی ده ویست ، به رای خوی هیچ عه یبوو شوریه یه که له کاره که ی دا نه بوو . ناخر ده بی خوشه ویستی چ شوریه یه کی تیدایی ؟ کاتی له ناو باخچه پیکه وه بوون و کچی پاشا په پوله ی ده گرت یان په لیکانی ی ده کرد ، قووچ عه لی خوی نه وه نده شادو له ش سوک ده دی که هه ر باسی ناگری ، هه رگیز له سه یرکردنی تیر نه ده بوو ده ویستی کچه ریگای بدا دهستی بگری و پیکه وه پیاسه بکه ن و په پوله بگرن به لام کچی پاشا که سی په سند نه ده کرد به کاره که رو نو که ره کانی ده ووت سه گ ری ی نه ده دان توخنی بکه ون . قووچ عه لی به م شیوه ساده و چالاک و له ش سوکانه ده ژیا تا پوژیکیان ههستی کرد ئیدی ناتوانی رازی دلی خوی بو کچه به بیان نه کا . نه مه بوو پوژیکیان له وه ختی په پوله گرتندا به کچی ووت : شازاده خانم ، من عاشقی تومه نکات ئی ده که م کاتیکی هه ر دو وکمان گه وره بووین بیته ژنی من . کچی پاشا له م قسه یه نه وه نده توپه بوو زلله یه کی له بناگری ی قووچ عه لی ناگردا پاشان وه ک سه گ له پیشی خوی دا . کچی پاشا قووچ عه لی به ده رنا هه رگیز بیبری له وه نه کرده وه که چ به لایه کی به سه ر دادی . شوانی لاو بی ده نگ بوو ، کچه ووتی : شوانه بلی پاشان چی پوی دا ؟

شوانه ووتی : کچی ناسکوله ، تو چون بیبری ئی ده که یه وه چ به لایه که به سه ر قووچ عه لی داهات ؟ کچه ووتی : من هه رگیز بیرم نه کردو ته وه که چ به لایه که به سه ر قووچ عه لی داهات . تو ده زانی له دواییدا قووچ عه لی چی ئی هات ؟ وه ره پیشه وه بلی .

شوانه که هه ستاو له ته نیشت ته ختی کچه که دانیشته و دهستی خسته ناو دهستی و پاشماوه ی نه فسانه ی خوشه ویستی ، به م شیوه بو ی گیرایه وه .

- «باوکی قووچ عه لی شوانی ده کرد ، قووچ عه لی به پیاده یی سه ری بو بیابان هه لگرت و پویشته باوکی له سه ر چیا دوزیه وه . باوکی زور نه خوش بوو له نه شکه وتی مه رو به رخان نووستبوو . خوشکی قووچ عه لی که له ته مه نی نه و دابوو

به رخه کانی بو له وهر بردبوو ، باوکه به بپیننی کوره که ی که لی خوشحال بووو ووتی : قووج عه لی له شوینی خویدا هاتی من خه ریکه ده مرم ، خوشکت به تهنیا به جی مه هیله ، ته نیایی ده ردیکی کوشنده یه . باوکه مرد . کوره هر له و شوینه له سهر جیا به خاکی سپارد باش نیوه پو خوشکه که ی هاته وه ، براهکی له شوین باوکی دادیت . پیکه وه زور بو باوکیان گریان و له سهر گوره که ی گول و دارو درهختیان چاند . پوژو ههفته و مانگو سالان رابوردن . قووج عه لی و خوشکه که ی گه یشته ته مه نی حه فده هه زده سالان پیکه وه دهشت و چیاپان ری ده کردو به رخه کانیان له به له وهرترین شویندا ده له وهراند ، شه وانیان له ده رکی نه شکه وت له گه گه ل سه که کان ده برده سهر . تهنیا له کاتی زستاندا ده هاتنه شار ، وهختیک مه پو مالاته که له نه شکه وت له زستان زستانی ده بوو داده کرا وهختی بیکاری بوو .

خوشکه که ی قووج عه لی وه که هه وای به هار سازگار بوو ، وه که هه تاوی هاوینان دره وشاوه بوو ، وه که میوه ی پایزان بوون خوش و به تام و دل ویست بوو ، وه که مانگی شه وانی زستان بیکه ردو دلگیر بوو ، وه که لاله ی دهشت و جیا سوورو کیوی بوو . هر له بهر نه وهش بوو قووج عه لی بانگی ده کرد (لاله) . پوژیکیان له وه وخته ی مه پو مالاتیان ده هینایه وه دیتی که بزنی که له میگه ل دابراوه و بزربووه . سه کیکی له گه ل خوی بردو به دوا ی بزنه که دا پویشت . چه ند چیاپه کیان بری له دویی دا بپنپان له سهر کانی یه که دانیشتوووه ده گریا وه که شوپه بی هه لده لرزی . سه که که بزنه که ی دیت دهستی به وه پین کرد : بزنه که ، مه گریه واهاتین . بزنه که شادمان بووو ووتی : ده ترسام به دوامدا نه یه ، بیمه خوراکی گورگان سوهاستان ده که م . هه روا ده هات تاریک ده بوو قووج عه لی سه یری کرد دیتی له و بهری چیاوه حهفت نه سهی سهی سه رده که ون ، بزنه که ی به سه که که ی سپاردو به بری ی کردن . خوشی له پشت به ردیکه وه دانیشت و چاوه بری ی کردن نه سه که کان هاتن و گه یشته سهر کانییه که هه ریه که یان دیمکه یه کی به پشتی خوئی وه هه لدا بوو له کانیه که پریان کرد ، که ویستیان بگه رینه وه یه کی که له نه سه که کان ووتی : من ئیدی ناتوانم به تاقی تهنیا له و باله خانوه دا بزیم ، یان له وی خوم ده کوژم یان ده که ریمه وه شاره که ی خومان نیوهش بگه رینه وه لای کهانانی مامه .

نه سه که کانی تر دلنه وایبان کردو له دوا ییدا هه موویان به یه که وه که رانه وه . قووج عه لی هه ستا سه ری وکه وته دوا ی نه سه که کان پویشتن ... پویشتن چه ند چیاپان له دوا ی خویمان بری گه یشته جه نگی لیک ی چول و کش ومات که بچوو کترین بالنده و نازه ل و زینده وه ریکی تیدا نه بوو . حهفت باله خانه ی رازاوه ده بینرا هر یه کی که له نه سه که کان چوه ناو خانویکه وه . قووج عه لی چاوه بری بوو دیتی شهش کوتری سهی له ناسمان نه وی بوون هاتنه خوارو هر یه کیکیان چوه ناو یه کی که له باله خانوه کانه وه و قووج عه لی دیسان چاوه پوانی کرده وه . دهنگی گریانی به رگویی که وت ، یه که یه که سهری به خانوه کان داگرت دیتی له هر خانوه که کچیکی وه که مانگو کورپیکی وه که هه تاو به گه رمی قسه ده که ن و پیده که نن به لام له قه سری حهفته مدا کورپیکی وه که خور تهنیا دانیشتوه به پارچه گه چیکه وه وینه ی گولی لاله ده کیشی و هون هون فرمیسک ده پرژی و ده گریه ، گریانی که دلی به ردی بو ده بوه که باب .

قووج عه لی لی به ژوور که وت سلاری لی کردو بی ی وت : نه ی لاومه گریه دلت برژاندم .

لاوه سهری بلند کردو ووتی : تو کی ی ؟ له کوپوه هاتووی ؟ قووج عه لی وتی : من شوانی کیوو شاخام ناله ی گریانت منی بو ئیره راکیشا .

لاوه که وتی : به یانی تو م له سهر چیاکه وه بینی ، چاک بوو هاتی وهره دانیشه دلم هاوده میکی ده ویست . قووج عه لی دانیشت و ووتی : بوچی وا ده گریای ؟

لاوه که ووتی : به سه رهاتی من نهختیک دریزه . نه کهر حه وسه له ی گوی گرتنت هه یه بوت بگپر مه وه ئینجا دهستی کرد به گپرا نه وه ی به سه رهاتی خوی به م جوړه گپرایه وه .

دیمه حهفت براین ، له دوو پوژ زیاترنی یه بو ناو نه م جه نگی ل دارستانه هاتووین له شاری خومان ناسنگه ریمان ده کرد باوکیکی پیرمان هه بوو باشترین شمشیر سازن شاربوو . به پوژ ناسنگه ریمان ده کردو شه وانیش به دزیه له ژیرزه میندا شمشیرمان دروست ده کرد .

پاشا چه ک سازی یاساغ کردبوو ، به لام له بهر نه وه ؛ خه لکی پیویستیان به شمشیربوو ئیمه ناچار بووین شه وان نه ئیشه بکه یین . له دوکاندا «سندانیکمان» هه بوو بیست هیند ؛ سندانی ناسایی بوو ههشت که س ده ورمان ده داو چه کوشما

پیا ده کیشا . پوژنیکیان باوکمان بیی وتین : کورپه کانم من وا له سه رپوخی مهرگم و خه ریکه دهمرم به لام نیوه سالانیکه دریز ده ژیه نو بیویستیتان به هاوری و هاوسه ره هیه ، ومختی ژنهینانیشتان هاتوه نیوه بیویستیتان به ژنیک هیه که وهکو خوتان نه نگوچکی هه لکاو چه کوش بوه شینتی و شمشیر دروست بکا . کهه کانی مامتان ده توانن بینه نه م جوړه هاوسه ره به لام بوته وهی نیوهش لینهاتوییی و توانای خوتان نیشان بدن ، من و مامی خوا لی خوشبووتان تالی کردنه وهیه کمان بوداناون . نیشانی ناموزاکانتانمان له ناو دلی نه م «سندان» داناوه بیویسته نیوه شمشیریکه نه وهنده تیژ دروست بکن تا بتوانن به یه ک شمشیر سندانکه بکنه دور پارچه تا وهکو نیشانه ی کهه کانی مامه تانیان له ناودا دهر بهینن .

باوکمان پاش چهند روژیک مرد . هه ر هفت برا دستمان په نیش کرد ، زورترین ومختمان له ژیر زمین له گه ل پولاو ناسنو چه کوش دهرده سه ر به لام هه ر شمشیریکه دروستمان ده کرد کاری له سندانکه نه ده کردو شمشیره که دهبوه دورپارچه له دواپی دا شه ویکی تاریک وتنوکی ساردی زستاندا شمشیریکه له ژیر دستمان هاته دهر سندانه قورسه که ی شکاند .. له ناو سندانکه قوتویه کی چکولانه هاته دهر ، له ناو قوتوه که پارچه کاغه زیکه تیدا بو له سه ریان نووسیوو : «ناموزا شمشیر سازه کمان ، له سه ر شمشیری تیژتان گه ریین ، به زورترین ومخت به دوا ماندا وهرن . دلمان بوتان په ریشان بووه . بیابانی سوتاومان به دارو درخت بوتان چاندوهو کردومانه به دارستان و چه نگه ل ناومان بو پراکیشاوهو چاوه ری ی نیوهین . ناونیشانی نیمه له یه که مین نونوخشه ی لاله ی به هار بهرسن . ناموزاکانی خوتان .»

نه م کاغه زه نیمه ی نه وهنده بیقه رار کرد که هه ر باس ناگری . ده مانویست هه ر به و شه وه هه ستین به دواپیاندا بپوین . به لام نه پری وشوینی نه وانمان ده زانی ونه ده مان توانی نیش و کاره که مان به جی بهیلین .

شه رپکه رانی شاره که مان پوژی هه زار شمشیری ناوداریان بی سهاردبووین که پیش نه وهی زستان ته واوبی بوین ته واوپکه یین . وا ریکه وت زستانه که دریزه ی کیشاو به هار درهنگ هاتو نیمه ش پوژ له پوژ بی قه رارتر دهبوین ، به فر ،

تازه تازه توابوو له سه ر گردیک گولیک لاله ی سووری که وره م بیینی په رپه کانی خال خالی ره شیان له سه ر بوو . له لاله م پرسی :- گولی لاله ، کهه کانی مامان له کوینه ؟ ناونیشانیانم بووه لیده . گوله لاله که ش قه دی راست کرده وهو بیی ووتم :-

ناموزاگیان ، ماچم بکه تا بیت بلیم . منیش بیی چه مامه وهو لاله م ماچ کرد . نه و ومخته لاله ووتی :- زستانی نه م سال به سه ختی تیپه ری و به هاریش درهنگ هات ، ناموزاکانتان زور نیکه ران و په ریشان ، نه وهنده بیقه ران که نه گه ر زور زور به دادیان نه گن ، رهنگه خوشیان بکوژن ، من فیرتان ده که م که چون جاریک بچه ناو پیستی نه سپو ، جاریکیش بچه ناو پیستی کوتره وه تا وهکو زورتر بیان گنی .

گولی لاله ری نمایی کردن وتی ی که یاندن چون جاریک بچه ناو پیستی کوتره جاریکیش هی نه سپه وه . دوا قسه یی هه ر له گه ل من بوو ، ووتی :- ناموزا . زورم چه زده کرد که تو منت به نییایه و له گه ل خوت بتبردمایه به لام ... به لام چی بکه م هه رچی تووی لاله بوو زستان ووشکی کردو نه گه ر منیش نه بم ئیدی که س جلی سوور له بهر نه م گردانه ناکا . نامه یی بمچنی تاوهکو توکه به هه موو شوینیکا بلاو بکه مه وهو دوباره کرده کان پر له گولی لاله بکه مه وه ، به رگی سووریان به به ردا بکه مه وه . گولی لاله مان به جی هیشت . شمشیره کانمان ته واو کردو چوپنه ناو پیستی کوتره وهو له شه قه ی بالماندا . پاشان ، له فیه که وتین و ماندو بوین و چوپنه ناو پیسته نه سپه وه . به ناو دهریاو چیواو چول و بیاباندا راپورددین . له دواپی دا دوینی پاش نیوه پو که یشتینه نه م چه نگه له خاموش و خالی یه . کوژکه کانمان بیینی ، چهند ته ختی نووستیان دانابوو . دانیشترین و چاوه ری بووین . شه و ، شه ش کوتری سپی له شه ش لای دارستانه وه پهیدا بوون هه رکه نیمه یان بیینی دلشاد بوون . نیشتن و له پیستی کوتر هاتنه دهره وهو بونه شه ش کچی وهک مانگ ، وتیان :- ناموزاکانمان به خیره اتن !

پاشان سهیری منیان کردو وتیان :- ناموزای بچکولانه ، توش به خیره اتی ! لاله خانی خوشکه بچوکمان وتی ده بی نارامت هه بی . زستانی نه م سال سه خت ودریزبوو تووی هه رچی لاله بوو وشکی کرد . نه گه ر لاله نه م کاره ی نه کردبایه نیوه نیمه تن هه تا هه تبه وون ده کرد . چونکه تووه کی دیکه نه بوو شیخ بیتو گوز بد او نونیشانی نیمه تان

بنيگه يه نى . نه گه لاله ي خوشگمان خوښى خوښى نه رژتيايه
سه زهوى ، زمين هه تا هه تايه گولى لاله ي نه ده ديتته وه ونيدى
مروښ هه تا هه تايه گولى لاله ي نه ده ديت .

به بيستنى نه م قسانه وام به خه يال داهات خه ريگه شيت
ده بم وهاوارم كرد ! كه واته نه و لاله سورده ي سه رگرده كه لاله ي
من بوو ؟ .

خوشگه كان وتيان : به لى . نه و لاله سورده ي سه ر
گرده كه لاله ي خوشگه بهوكى نيغه بوو . نه و نه يده ويست
خه لكى بپروا بگن كه هه ر به جاريك گولى لاله له دهشت و دهردا
نه ماوه ، ده ويست ديسان گروو ته بولكه كان سوورو بهر لاله
بكاتوه . به لى ، به لى خوښه ويستى نه و له مې هه موومان زياتر
بوو . نه و خوښى به قوربانى نيغه و زهوى كرد . هاتمه سه ر نه و
خه ياله ي بگريمه وه و لاله بهنم . به لام فيداكارى لاله نه وه نده
كه وده بوو بى دهنك بووم . كهه ناموزاكانم منيان برده
قه سه ركه ي لاله كه چولو و كشو مات بوو . دوښنى شه و
هه موومان له كوښكى لاله بووين ، هه ر ليره له و خانوه . كهه
ناموزاكانم ووتيان لاله منى زور خوش ده ويست زور
به سه ختنيش كارى ده كرد بودار و دره خته كانى ناودارستان وله
كانى سه ر چياوه ناوى ده هينا پوژى بوکيني و زاوايى
هه مووشيان دادى . به لام براكانم و كهه كانى مام له بهر
خاترى من ناهه نكي شهوى زه ماوه نديان دوا ده خه ن . ناشهيلن
من بگريمه وه شار . نيدى نيغشه و ته نيابى زورى بو هينام و
گريام . ويستم بارى دلم نه ختنيك سوک بگم . سوپاسى تو
ده كه م كه گوښت بو هه لپرتنى دهردى دلم راگرت .

كاتنيك لاوه كه سه رگوزشته ي خوښى ته واو كرد ، قوچ عه لى
وتى : هه قته بگريه ي . منيش وه ختى عاشقى كه چى پاشا
بووم . به لام نه و منى له كوښكه كه ي دهر كړيدو نيدى به دواى دا
نه چومه وه . لاوه كه پرسى : رقت لى ي بووه ؟ .

قوچ عه لى وتى : نه . نيستاش نه گه ر بى بيبيم عاشقى
ده بم . نه وه نده جوانه له وينه ي نى يه . به لام ناكارو په فتارى
به دو خو په رستانه ي هه يه . من تاله موښكى لاله كه ي تو
به هه زاران كه چى وهك كه چى پاشا نادم .

پاشان لاوه كه وتى : قوچ عه لى ، نه ي توبه ته نيا ده ژيه يت ؟
قوچ عه لى ووتى : نه خير ، من له گه ل لاله ي خوشگم ده ژيه م .
لاوه كه وتى : وت لاله ؟ نه و كه چى كه له گه ل تومه پرى

ده له وهراند ؟

قوچ عه لى وتى : به لى : نه و كهه يو سووره كنيوه غممنكه .
نه وه خوشگه .

كوږه كه له شوښنى خوښى راپست بووه و وتى : قوچ عه لى ،
ده موى شتنيك بى بليم به لام ده ترسم ليم توږه بيت .

قوچ عه لى وتى : ده زانم كه داواى خوشگه كه م ده كه پت زور
باشه هه لسه هه رنيستا بپوين . نه گه ر رازى بوو له گه ل خوت
بيهيته . به ته نياش بى هه ر ده توانم مه ره كان بله وه پرينم نينجا
لاوه كه قوچ عه لى فير كرد چون بهيته ناو پيستنې نه سپو
كوټروه .

لاله خان له ناو نه شكه و ته كه خه ريكي داهينانى موى
بزنه كان بوو . هه ركاتنيك كه خه وى نه هاتيايه و به ته نيا بوايه ،
نه م نيشه ي ده كرد . بزنه كان به ريز پال كه وتبون و گوى يان له
چيروكى لاله گرتبو . مه ره كانيش گوى يان ده گرت . . .

هه نديكيشيان خه وتبون يان له سه ره خو كاويژيان
ده كرد . سه گه كانيش له بهر ده مې كوني نه شكه و ته كه
جريتانى و هه مبازيان ده كرد . مانگى نيوه شه و له سه ر
نه شكه و ته كه چه ما بووه و ناوه وى پوونك ده كرده وه و سه پرى
ده كرد . پاش كه ميگ مانگ به لاله ي وت : لاله ، هه سه ت ناگر
بگه وه . نيدى من ناتوانم له م زياتر بيمينه وه . دهروم .

لاله هه لساو له دهركى نه شكه و ته كه ناگرى كرده وه .
مانگ له سه ره خو له بهر ده مې نه شكه و ت بوى كشاو پوښت .
به سه ر هات كه تازه ته واو بيوو كه دو كوټر خوښان
به نه شكه و ته كه دا كرد . يه كيكيان سه ي سه ي و ، نه وى دى
سه ي و خالى سوورى له سه ر سينه ي دا هه بوو . لاله وتى :
بالداره كان ، ريگاتان ون كړدوه ؟ وهرنه به رده مم . كوټره
سپيه كه سه پرى كوټره خالداره كه ي كړدو نينجا وتى : بپو
لاى مه ترسه . كوټره خالداره كه چوو له ناو له بى هه ر دوو
ده ستى لاله هه لنيشت . لاله سه پريكي كړدو ماچى كرد ،
كوټره كه ي تريش هات و له روځ لاله نيشت . پاشان لاله
هه ر دوو كى له سه ر زهوى دانان و وتى : ليره بن ده چم دانان بو
ده هينم . چوو نه ناو نه شكه و ته كه وه . به رديكي لادا كوټنيك به
ديار كه وت به شكه و تيكي بهوكتو بوو . پوښته ناويه وه ،
كوټره كان به خيراى له پيستان هاتنه دهر وه سه گه كان
به ديتنى قوچ عه لى هاتن به رانبه رى دانيشتن ، لاله به مشتى

پر له گه نم هاتوه بېنی برابره کي له گه ل لاويکي په عناو دلير له ناو نه شکهوت دانیشتووه و کوتره کان نه ماون . وتی :- قووج عه لی ، باشه تو بو کوئی چوو بویت ؟ زور دواکه وتی !

قووج عه لی وتی :- نیستا وهره نه م دوسته تازه یه م بناسه ، پاشان پیت ده لیم . نه م دوسته م به دواي تودا بو نیره هاتووه .

یه که مجار لاله بی دهنگ بوو . پاشان وتی : کوتره کانی منتان نه بېنی بو کوئی چون ؟

قووج عه لی وتی : که نیمه هاتین ، له شه قه ی بالیان داو بو دهره وه چوون . من دهروم بیان هیمنه وه . ناتوان لیره زیاتر دور که ونه وه . نیوه دانیشن قسه کانتان بکن .

قووج عه لی نه مه ی ووت و چووه دهره وه ، له سهر تاته به ردیکی گهره ی بوو له دهشت دانیشت . پاش که میک دیتی لاله خان و لاره دلیره که دهستی یه کیان گرتوه و بولای نه ودین . وتی :- پیروزی .

کوپه لاره که وتی :- هاپری ، گر هیچ قسه یه کت نه بی من دهمه وی هر نیستا له گه ل لاله بو دارستانه که بروم . تاکو ناموزاو براکانم نیگه ران نه بن .

قووج عه لی به زهرده خه نه وه به لاله ی ووت :- لاله ، ناتووی کوتره کانت بو بگریم ؟

لاله به زهرده خه نه وه وه لامي داوه : به سه ، قووج عه لی . سهرت چاک له سهرم دا . نیمشه و توی قوشمه کانت گولی دهر کردوه .

نه و وهخته ههرسیکیان تریقانه وه . لاره به قووج عه لی ووت : سبه ینی پاش نیوه رو چاوه ریتین ، وهره جه نکه له که بو زه ماوه ندی بوک گواستنه وه مان . پاشان چووه پیستی نه سپیکی سپی سپی و لاله ی له سهر پشت هه لگرت و به ری که ووت .

قووج عه لی تابانگی که له شیر ی به یانپان له سهر گابه رده که به بیداری دانیشت . پاشان چوو له پال میکه له که نووست .

دوینی شه و جه نکه ل ناوه دان و پر چارو جه نجال بوو . په له وهره ناژهل بی شگهار به هه موو لایه ک ده هاتن و ده خشین و له سهر دره ختان له زیر دارو دوه ون و له خاک و زهوی هیلانه یان دروست دهر کرد .

حه فت برای ناسنگر له گه ل ده سگیرانه لارو شوخ و خوانه کانیان له دهری میزیکي گهره دانیشتبون ، شیوی شهوی زاوییان ده خوارد . «قووج عه لی» یش له وی بوو . برپاریان دابوو نیوه شه و بوک و زاواکان دارستانه که به گیانه وهره کان بسپرن و به ره و شار بگرینه وه . ده یانویست قووج عه لیش ببه ن به لام بازی نه بوو ووتی :- پیوسته من ناگام له مه رو بزنه کان بیت .

له نیوه ی شه ودا ، حه فت بووک و زاوا دهستی یه کیان گرت و چونه ناو پیستی کوتره وه و له شه قه ی بالیان داو پویشتن . قووج عه لی که میک له ناو دارستانه که مایه وه به لام نه یوانی خه می ته نیایی که م کاته وه . له دوايی له زیر دره ختیک دانیشت و گریا . که نه ختیک باری دلی سوک بوو ، بولای میکه ل و نه شکه و ته که هاتوه .

شوانی لارو دیسان توژیک بی دهنگ بوو . چاوی له ناو چاوه جوانه کانی که که بری . ده پیوست کاری قسه کانی له ناو چاوی که که دا بېنی . که که به ده نگیکی له رزو که وه وتی :- زیاتر بوم بگیره وه ، بلن بزانه م قووج عه لی چی لی به سهرهات ؟ شوانه ووتی :-

- «شه ویک دواي نه م شه وه بوو که قووج عه لی دوپاره که و ته وه یادی کچی پاشاو دیتی که نیستاش له قولایی دله وه خوشی ده ویت .

به خوی ووت :- شوانی کیوو شاخان نیم نه گهر نه توانم بیهینمه وه سهر عه قلو هوش ، بیکه مه مروف . ههر خوم دهرانم ده بی کاریک بکه م تاکو کچی پاشا ناکارو خوی حه یوانی خوی به لاره بنی . ده بی ههر به یه کجاری له م جوړه ژیا نه ییشی دور که مه وه .

نه و وهخته چوه ناو پیستی کوتره وه بو باغی کچی پاشا فری . نارامی گرت تاکچه هات و چوه ناو حه وزی شیره که وه . «قووج عه لی» ش هات له سهر دره ختیکي هه نار له روخ حه وزه که نیشته وه و ووتی :- هو که چه جوانه که توله ش و لاریکی چه ند جوانت هه یه ! من عاشقی تو بومه . تکات لی ده که م له ناو نه م شیره وهره دهره وه تاجاکت ته ماشا بکه م . کچی پاشا له سهره تا وه ک سه کی هار دهستی به دادو فیغان کرد . جوینی دا ، فرمانی دا ، به لام له دوايی دا له بیبری چوو که کچی پاشایه و وه ک که چه میهره بانه کان دلنرم بوو ووتی :- نه ی

کوټری قسه شیرین ، نکات لږ ده کم سه یرم مه که . باش نیه .
قوچ علی ووتی :- به دست خوم نیه ناتوانم سه یرت نه کم
خوشم ده ویت .

کچه ووتی :- نه ی کوټری قسه شیرین ، من ناتوانم دلډاری
له گهل کوټریک بکه م . نه گهل عاشقی به راستی له پیستت وهره
ده روه تا فیش ته ماشاات بکه م .

قوچ علی له پیستته کی نه هاته دهر . کچی پاشارازی
بوو خوی خوی به قوچ علی بدات ، تا کو نه و له پیستی خوی
بیته دهر وه .

قوچ علی خوی کچه کی وهرگرت و له شه قه ی بالی داو
فری .

له و پوژه به دواوه ، خو له چاری کچه که ناکه وی . نه و نده
بی خوی کیشا تا نه خوش که وت و که و ته ناو جیگا .
حه کیمه کانی شار نه بیان توانی دهر دی تیمار که ن . له به رنه وه ی
پاشا فرمانی دابوو هیچ حه کیمیک نابی دهستی پیسی له له شی
کچه که بدات .

روژیک قوچ علی خوی هینا سه ر شیوه ی حه کیمیک پیرو
غریبه ، چوه لای پاشاو پاشدان بولای کچه که ووتی که به بی
نه وه ی دهست له له شی بدات چاکی بکاته وه .

ماوه بک سه یری کچه کی کرد که وه که نه وه ی بیه وی
نه خوشیبه کی دهست نیشان بکاو چاکی بکاته وه ، پاشدان
ووتی نه گهل کچه که تان گوی ی له «نه فسانه ی خوشه ویستی»
بی چاک ده بیته وه . هیچ که سیک له م شاره «نه فسانه ی
خوشه ویستی» نه ده زانی دیسان قوچ علی له شیوه ی پیرو
غریبه هات به پاشای ووت له فیساره چیا شوانیک لادو ده ژی
«نه فسانه ی خوشه ویستی» زور چاک ده زانی و نه گهل پاشا خوی
به دوا ی دابروات ، دیته لای کچه که .

شوانه که دیسان بی دنگ بوو به چاوه جهیرانه کانی
ته ماشای کچه کی کرد . پیکه نی ووتی :- به لی ، کیژوله ی
نازدار ، کیژخان ، و ابو روژیک باوکت وه که سه گ منی له مال
به دهر ناو هاته ناو چیاو منی هینا به لای تو ، نیستا چ ده لی ی ؟
«کیژخان نه ی توانی به ری گریانی بگری . ووتی :-

قوچ علی ، نیدی من هه تا هه تایه نه وه م له بیرو چوه که کچی
پاشام . من تو م ده وی . من نیستا تیده گم که چه ند پیوستیم
به خوشه ویستی تو هه بوو . له گهل خوتم بیبه . ده مه وی وه که

هه موو خه لکی بژیه م .

قوچ علی ووتی :- بو تو کاریکي ئاسان نیه وه که هه موو
خه لکی بژیه ییت . چونکه له ناو نازو نیعمه ت که وره بویت . به لام
نه گهل خوت بخوازی له گهل ژیانی تازه شت رادیت .

کیژ خان ووتی :- نه گهل له گهل توو خه لکی دیکه بم
هه موو کاریک بو من ئاسانه ، له گهل خوتم بیبه . کچخان ته نیا
به جی مه هیله .

قوچ علی فرمیسی چاوه کانی سپره وه و سنیوکی له
باخلی دهر هینا ووتی :- نیستا تو نه خوشی . وهره نه م سنیوه
له دهستی منه وه بخو ، پاشدان به سو راغت دادیمه وه . نیدی
هه تا هه تایه منت خوش ده وی ده زانم .

کچه نه شمیله که سنیوه کی وهرگرت و خواردی ، له سه ر
پشت لی پراکشا ، نه و وه خته به ره به ره چاوه کانی لیک ناو
چوه ناو خه ویکي شیرینه وه .

قوچ علی هه ستا ماچیکي له کولی کچه که کردو چوه
ده روه وه . به پاشای ووت :- خه وی کچه که تم گه رانده وه و خه وم
لیختت . تا سی روزان که س بی له ده ورو به ری قه سره که ی
نه نی تا نار هحت نه بی و خه وی نه زپی . پوژی چواره م بریون
بیداری که نه وه .

به یانی روژی دوهم ، پیش خوره لاتن ، قوچ علی له شیوه ی
کوټریک هاته لای «کیژخانم» و له پیستته کی هاته دهر و گولیکي
سوری به به رلوتی کچه که وه نا . کچه چاوه کانی هه لهنیاو به بی
دهنگی و به نهرمی زهرده خه نه به کی هینا خوی

قوچ علی ووتی :- به نارامی نووستی .
کیژ خان ووتی ، خه ویکي شیرینم لږ که ووت ، وه که قه ندو
هه نگوین . نیستا له گهل خوتم ده به ی ؟
قوچ علی ووتی :- به لی . هه لسته بریون له ناو باغه که خوت
بشوو پاشدان بریون .

تازه هه تاو هه لاتبوکه دوکوټری سبی له سه ر لقی دار
هه نار ه که ی قه راخ حه وزه که له شه قه ی بالیان داو به رزبوونه وه
به ره و خور فرین .

(1) له بهر ناریکي ملنای و دهر نه بونی ملنای نه م په ره کرافه م
رهش کرده وه .